

"GLAS NARODA"

(Slovenian Daily.)
Owned and published by the

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(a corporation.)

FRANK SAKSER, President.

LOUIS BENEDIK, Treasurer.

Place of Business of the corporation and addresses of above officers:
82 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

Za celo leto velja list za Ameriko in Za pol leta za mesto New York.. 2.00
Canada \$30. Za Evropo za vse leto 4.50
za pol leta 1.50 Za Evropo za pol leta 2.50
Za celo leto za mesto New York.. 4.00 Za Evropo za četr leta..... 1.70

"GLAS NARODA" izhaja vsaj dan izvzemelj nedelj in praznikov.

"GLAS NARODA"
("Voice of the People")

Issued every day except Sundays and Holidays.

Subscription yearly \$3.00.

Advertisement on agreement.

Doprst brez podpisa in osebnosti se ne pribobejejo.
Denar naj se blagovoli pošljati po — Money Order.

Pri spremembah kraja naročnikov prosimo, da se nam tudi prejmejo bivališče
nominirani, da hitreje najdemo naslovnika.

Doprst in pošiljanjam naredite ta naslov:

"GLAS NARODA"

New York City.

Telefon 4887 Cortlandt.

Mir in draginja.

Mirovna ponudba centralnih držav ter nota predsednika Wilsona sta imeli velik upliv na akcije.

Ne samo cenam vojnih akcij, pač pa tudi cenam pšenice in koruže je precej padla.

To je nekaj čisto umevnega.

Konec vojne bo napravil tudi trem drugim stvarem konce, namreč: vojnim naročilom, umetni prosperiteti in velikanskim dobičkom.

Kot smo že rekli, je tudi cena pšenici padla. To je bilo pa umetno vprizorjeno in sicer s špekulativnim namenom.

Oni, ki so mislili, da bo po vojni kruh cenejši in da se bo cena moki znižala, so se motili.

Veselje je trajalo le malo časa.

Cena žitu se je začela zopet višati, dočim so cene vojnih akcij zelo nezanesljive in so en dan višje, drugi dan pa nižje.

Pšenica se najbrž ne bo pocenila. Ostala bo pri tem, kot je zdaj, kaj lahko se pa tudi zgodi, da se bo še podražila.

Tudi to je nekaj povsem umevnega in tudi na to smo bili pripravljeni. Cena se je zato zvišala, ker so zaveznički naročilci zopet velikanske množine živil v Ameriki.

V slučaju, da je danes sklenjen mir, bodo zaveznički potrebovali veliko manj municije in vojnega materijala.

Sklep miru, bo napravil konec sovražnostim, ne bo pa se tako hitro konec pomanjkanja in revščine.

Živil in v prvi vrsti žita bodo potrebovale vse bojujoče se države. Edina žitница je Ogrska.

Ne moremo reči, da so porocijoni kruha bogve kako veliki, toda kruha že vsaj vojakom ne manjka.

Če ga ima civilno prebivalstvo ali ne, se ne vprašava veliko.

Zaveznički, posebno pa Francija, Italija in Kanada, ki imajo na razpolago skoraj vse svoje kolonije, bi ne mogli nikam, če bi že vsaj vsake tri mesecne dobili iz Amerike nobenega žita.

To nam jasno kaže, da so zaveznički v ravnotakih stiskali kot Nemčija in Avstrija, kljub temu, da pri vsaki priliki zatrjujejo, da jim ničesar ne manjka.

Tukajnjim špekulantom se torej ni treba bati ne mirovnih pogajanj ne sklepa miru.

Nakupili so vse, kar se je dalo nakupiti, zdaj imajo pa zaloge polne in prodajajo za drag denar.

In ko bo sklenjen mir, bodo imeli špekulantje še več naroč.

Razen zavezničkih, bodo naročali od njih tudi centralni zaveznički, posebno Avstrija in Nemčija.

Ne sme se torej misliti, da se bo cena živilom v Ameriki kaj znišala in da se bo delavec v bodoče za manjši denar najedel, kot se zdaj naje.

Špekulantje se niti Rusije ne boje.

V Rusiji se bo moral najprej zamujeno nadomestiti in še takrat, ko bo vse že vsaj približno v pravem teknu, se bodo zamogli zaveznički zanašati na Rusijo.

Kakšne dobičke bodo imeli ti špekulantje, je razvidno iz statistike, ki je bila pred kratkim izdana v Washingtonu.

Iz Združenih držav se je v prvih enajstih mesecih tege leta izvozo za 670,000,000 dolarjev blaga.

To je potem takrat več kot šestdeset milijonov dolarjev na mesec, ali če računamo na dneve, vsak dan za dva milijona dolarjev.

Žita so odpeljali iz Amerike za 404 milijonov dolarjev, jaje, masla, mesa in mleka pa za 245 milijonov dolarjev.

Toda špekulantom ni to edini vir dohodkov.

Se več zasušuje pri ameriškemu prebivalstvu, ki mora plačevati take cene kot mu jih nastavijo.

Vsi Amerikanci bi morali delovati, da bi se preprečilo izvoz, ne samo municije, pač pa tudi živil, ne samo za časa vojne, ampak tudi zanaprej.

Drugare ne moremo proti tej strašni draginji ničesar opraviti.

Duhovnik žrtv svetega poklica, ki so dognali, da je zbolel na

Pater Metod Merka iz reda kar melitov je opravil dušopastirsko službo v taboru za galilek Zdravnikom se ni posrečilo mu rešiti življenja; za dušno pastirstvo vitez redovnik je kot žrtv v Gleisdorfu na Srednjem Štajerskem. Ko je vrnjal v Gradec, ga je napadla zaradi svojega poklica umrl dne 8. novembra. Spravljalo ga v bolnišnico.

AUSTRIJSKI CESAR KAROL, KATEREGA BODO DANES KRALJ V BUDIMPEŠTI ZA OGSKEGA KRALJA, IN GENERAL FALKENHAYN.

Dopis.

La Salle, III. — V naši naselbini se ne moremo pojaviti, da bi nam šlo dobro, kajti, kakor je bilo že prej naznanjeno potom časopisov, ki je tukajšnji tovarni za cement stavka. Oderuški milijonarji ne dajo delavcem, kar po vsej pravici zahteva. Tem potom opozarjam »ojake, da naj ne hodijo sem, kajti stavka traja dalje. — Obenem sporočam članom društva sv. Barbare št. 7 v La Salle, da so bili na društveni seji 3. decembra izvoljeni novi uradniki za leto 1917, in so sledile: Predsednik Joe Novak, 22 R. F. D., La Salle; podpredsednik Jakob Bancho; I. tajnik John Marusich, 22 R. F. D., La Salle, III.; II. tajnik Frank Jakše; blagajnik Andrew Urbanč; gospodarski odbor: Matvej Podlinšek, Frank Livek in John Podbregar; reditelj Anton Cvelbar; zastopnik Joe Crtalič; zastopnik delnic za Slovenski dom Leo Novak; bolniški nadzornik Joe Dolnišek. Sporočam tudi, da se je na zadnji seji sklenilo, da plačuje vsak član poleg navadnega asementa še 10¢ postajne naklade. Ker pa je tudi glavne naklade 12¢ na vsakega člena, bomo sedaj plačevali 22¢ več kot pa smo plačevali do sedaj. Prosim, da vsi člani pravočasno primašemo asement, da ne bo kakih sinosti. Prihodnja seja se bo vrnila točno ob 1. uri popoldne v prostorih rojaka Antona Svetina na 1. cesti št. 1212. Ker bo na seji mnogo zelo važnih stvari, zato se naj člani vdeleže te seje v obilnem štetilu. — John Marusich, I. tajnik, 22 R. F. D., La Salle, III.

Proti ozbilnim.

Naberij v jeseni liste prave vinške trte ter jih posuši na zraku. Potem jih spravi v vrečice in jih hrani na suhem prostoru. Kadar začeti v jeseni ali pozimi neprijetno rezanje in srbenje v rokah ali nogah, skuhaj 10 minut pest posušenih listov vinske trte v pol litra vode ter kopaj roke v tem času, dokler je še tako vroč, da more strepi roka.

Roke drži tako dolgo v čaju, da se skoraj ohladi; potem jih nalahuje posuši in namezi z lanolinom, ki ga dobij v lekarini.

Sredstvo je zares izvrstno; seveda treba je to kopelj večkrat ponoviti.

Recept.

Zdravnik: — Torej bolje Vam je. — Kaj ne, da ste sledili mojim receptom?

Bočnik: — Ne, gospod zdravnik. — Če bi sledil vašim receptom, bi si zlomil vrat.

— Kako to?

— Skozi okno sem jih vrgel.

Sienkiewiczev troupol

so v Ženevi balzamirali ter ga začasno pokopljajo v Vevey; kasneje ga prepeljejo v domovino.

1916); četovodja Srnko Anton, 26. dom. pp. 12. st. Lipnica, 1883 mrtev (13. 7. 1916); inf. Sedič Josip, 26. dom. pp. 7. st. Brezice, 1893, mrtev (12. 7. 1916); saper Šolar Ivan, 3. sap. bat., Selce 1884, ujet, (umrl v ruskem ujetništvu 16. 11. 1915); lovec Stojnič Fr. 9. lov. bat., 2. st. Črnožice, 1879, mrtev (22. 7. 1916); inf. Tesovnik Anton, 26. dom. pp. 6. st. Recica, 1889, mrtev (12.—29. 7. 1916); inf. Venita Alojzij, 26. dom. pp. 6. st. Ptuj, 1899, mrtev (12.—29. 7. 1916); inf. Zotič Josip, 97. pp. stavbna stotinja, št. 12-97, Bilje, mrtev (9. 8. 1916).

Razne zanimivosti.

Angleška spodnja zbornica.

V seji spodnje zbornice sta govorila v debati glede preskrbe živil John Simon in Winston Churchill. Oba sta zvršala krido do sedanjega stanja na vlado, a sta se postavila v kritiki oba na čisto drugo stališče. Simon je oprostil trgovinski urad odgovornosti in oboljeval izključno vojni urad. To ministristvo je ali iz budobije ali pa, da odnove napram narodu nemu razpoloženju, zavračal vsa svarila trgovinskega in poljedelskega urada in oropalo delavcev vinskih produjkih panog. Vlada mora opustiti neumno in napačno naziranje, da vsakdo, ki je pri armadi, sodeluje pri ojačanju sil države. Ako se narodni pomožni viri preveč porabijo za vojaške namene, dočim je mir še daleč, zmanjša ga odvisnost od pretežnosti premoženja, potem se dela pri tem na to, da se izgubi vojna. Churchill je nastopal odločno proti temu naziranju: Rekel je, da je posledico pomanjkanja delavcev v važnih industrijskih panogah prej pripisovali samostanu načinu, kakor se je postopalo pri rekrutiranju. Ako se pri izbiranju moštva za armado postopa sedaj bolj gospodarsko, bo to mogoče edino le potom službeno dolžnosti. Churchill je očital Runceanu, da ima preveč resnega mnenja o podvodnični varnosti. Umeniča sta bila sicer dva in pol milijona ton, toda z novimi zgradbami in nakupom novih ladij je popravljena skor vse izguba. Churchill je zahteval obroženje trgovskih ladij kot najugodnejše sredstvo proti podmorskim čolnoma.

Nova objavljena določila glede

živil pooblaščajo trgovinski urad, da omeji porabo hranilnih sredstev. Da se uredi izdelava in način preskrbovanja prebivalstva, so bili vrh tega ukrenjeni koraki za določitev najvišjih cen, zaplemba zalog in za navedbo količin kontraktov, stroškov itd.

Nova objavljena določila glede

živil pooblaščajo trgovski urad, da omeji porabo hranilnih sredstev. Da se uredi izdelava in način preskrbovanja prebivalstva, so bili vrh tega ukrenjeni koraki za določitev najvišjih cen, zaplemba zalog in za navedbo količin kontraktov, stroškov itd.

Nova objavljena določila glede

živil pooblaščajo trgovski urad, da omeji porabo hranilnih sredstev. Da se uredi izdelava in način preskrbovanja prebivalstva, so bili vrh tega ukrenjeni koraki za določitev najvišjih cen, zaplemba zalog in za navedbo količin kontraktov, stroškov itd.

Nova objavljena določila glede

živil pooblaščajo trgovski urad, da omeji porabo hranilnih sredstev. Da se uredi izdelava in način preskrbovanja prebivalstva, so bili vrh tega ukrenjeni koraki za določitev najvišjih cen, zaplemba zalog in za navedbo količin kontraktov, stroškov itd.

Nova objavljena določila glede

živil pooblaščajo trgovski urad, da omeji porabo hranilnih sredstev. Da se uredi izdelava in način preskrbovanja prebivalstva, so bili vrh tega ukrenjeni koraki za določitev najvišjih cen, zaplemba zalog in za navedbo količin kontraktov, stroškov itd.

Nova objavljena določila glede

živil pooblaščajo trgovski urad, da omeji porabo hranilnih sredstev. Da se uredi izdelava in način preskrbovanja prebivalstva, so bili vrh tega ukrenjeni koraki za določitev najvišjih cen, zaplemba zalog in za navedbo količin kontraktov, stroškov itd.

Nova objavljena določila glede

živil pooblaščajo trgovski urad, da omeji porabo hranilnih sredstev. Da se uredi izdelava in način preskrbovanja prebivalstva, so bili vrh tega ukrenjeni koraki za določitev najvišjih cen, zaplemba zalog in za navedbo količin kontraktov, stroškov itd.

Nova objavljena določila glede

živil pooblaščajo trgovski urad, da omeji porabo hranilnih sredstev. Da se uredi izdelava in način preskrbovanja prebivalstva, so bili vrh tega ukrenjeni koraki za določitev najvišjih cen, zaplemba zalog in za navedbo količin kontraktov, stroškov itd.

Nova objavljena določila glede

živil pooblaščajo trgovski urad, da omeji porabo hranilnih sredstev. Da se uredi iz

V smrtni senci.

Baltička povest.

Spisal Bogdan Vened.

(Nadaljevanje).

Krut, ti si izvojeval lepo zmag: zmag nad sovražnikom na sprotnikom in nad samim seboj: nad svojo strastjo-krotostjo.

Ali nekdo drugi je dobil še lepo zmag.

Ti, nadknez zmagalec! Politi v Velegost! Saj ti je znano, kdo biva ondi. Tvoja dražestna dragica — Slavica. In glej: ona je izvojala v zadnjih dneh še lepo zmag: kakor ti. Le pojdi jo vprašat, kakšno! Pa saj ti ni treba prigovarjati. Saj te sreči tvoje samo silija. Že si prihite na iskrem kočičku v Velegost. Ia kaj si tam zvedel? Jaz vem. V duhu sem bil avtoč pri tvojem razgovoru s Slavicou:

"Slavica, kaj ti je zopet, da si tako zamišljena, resna, otožna? Ali si bolna?"

"Nisem."

"Kaj ti je torej? Ali se je prijetila v hiši kakša nezgoda, odkar me ni bilo takuj?"

"Nobene posebne. Hvala Bogu!"

"Kaj je torej vzrok tvoji nena-vadni resnobi? Slavica, ali si čula, da sem jaz zmagal ob Labi?"

"Čula."

"Pa nisi moje zmagane nič vesela? Zakaj si me tako čudno, nedomače pogledala, ko sem vstopil?"

"Plemenito, vitezko si ravnal z mojim bratracem Budivojem. Hvaležna sem ti zato in ti budem vedno."

"In na kak način budeš kazala to svojo hvaležnost?"

"Spoštovala te budem kot velikodusnega moža, ki je vreden vsega spoštovanja."

"Ali samo spoštovala?"

Prijel jo je za roko, obenem jo pa pogledal s pogledom, iz katerega je prozorno odsevala vsa brezdanja globokost, vsa brezmejnost njegove ljubezni do nje.

"Slavica, jaz te ljubim, ljubim tako strastno, tako iskreno, tako — kakor nikdo. Sreče moje je vedno pri tebi. S telesom sem bil sicer odosten, z duhom vedno pri tebi. Slavica, ljubim te; ali še sedaj ne veš tega?"

Mladenska je malec zardela in dejala: "Vem. Toda..."

"Kaj — toda? Slavica, kaj naj pomeni ta beseda? Slavica! Ti si dlania-napovedovalka mojih jutrov; ti si solnce mojih dni; ti si zvezdica — večernica mojih noči. Slavica, jaz te ljubim tako zelo, zelo..."

"Pa bi bilo morda boljše, da bi me ne!"

"Kako misliš to? Kaj hoče reči?"

"Izberi si drugo!"

"Slavica, kaj ti je, zaboga? Kako sem se celo pot veselil, ko sem hitel, ne, kar letel z bojišča k tebi! Rekel sem si: To me bode Slavica vesela, ko stopam pred njo, glavo odiceno z dvojnim lotorovim vencem zmag: saj sem premagal Orduf in Budivoj in se, ko sem prizanesel Budivoju in mu pustil življenje, ker sem hotel pokazati svetu in zlasti tebi, da zna tudi Krut biti plemenit in velikodusen. No, sedaj pa tako hladen vspremem! Izberi si drugo! Slavica, zakaj me vspremem s takim pozdravom? Ne, ne: tako ne snesš govoriti, saj veš, da si zeni mojega očesa. Ti si moja, Slavica, vsa, vsa, in nobene druge ne maram. Reci, Slavica, da si moja, da budeš moja. Kaj ne, da bo-deš?"

"Ne morem obljuditi."

"Zakaj ne?"

"Povem ti jutri."

"Ne, ne; takoj mi moraš povedati. Zakaj torej ne moreš obljuditi?"

"Tvoja sem in tvoja budem samo pod nekim pogojem..."

"In kakšen je ta pogoj, ki mi ga staviš? Slavica, jaz te vzamem pod vsakim pogojem, — samo da budeš moja. — Pod vsakim, pravim, in naj si bi bil še tako obtezen zame!"

"Pod vsakim? Ne govorji prehitro! Pa naj ti kar naravnost, edkrto povem: Krut, rada te imam, tako rada, kakor nobenega človeka ne na svetu. To moram priznati. Toda vedi, da sem jaz zopet — kristiana in da te vzamem le pod tem pogojem, če po-staneš kristjan tudi ti."

"Ti — kristiana...?"

nepričakovano in tako strašno, da je ubogo zemljanko — mladenko, stojec brez zavjetja na široki in odprti plani, napolnil s smrtno strahoto ter jo kar ušibil; zeleni blisk pa, ki je bil šinil iz nikih, črnkastih oblakov, visečih in potuhnjeno se plazečih nad zemljijo, jo je kar slepl. Lev, kralj vseh životinj, gospodar vseh zverin, je zatulil pred plaho srnico in jo hotel že kar z očimi prodreti, predreti in streti, da jo je zadigljal smrtni mraz, in je zatrepetala kot plastična trepelika in obstala kar kribi v klobu. Uboga, uboga srmica!

Uboga, uboga ona zemljanka-mladenska, stojec na odprtih planih pod gromom in bliškom! Uboga Slavica! Zakaj — veste — oni veliki grovniki ni Perun, ki se vozi po nebu na ogrenjenih kolih in meče na bese, gospodarje oblakov, ognjevitje strele ter ognjene kroglice in kamene ter bič s svojo rdečo šibo, z bliskom, povodnje žene, večne svoje neprrijateljice. In oni tuleči lev ni lev, prebivalec in gospodave globokih šum. Ta lev in v grovniki je nadknez Krut, tudi glas in gromki groan je njezova beseda, slepeči blisk je pa njegov pogled, s katerim je očinih Pluzonovo hčerko, ko je začul iz njenih ust besedo, da je ona zopet verna kristjana in da tudi od nje ga želi in zahteva, da postane kristjan, zahteva to kot pogoj, če hoče, da bode ona kdaj njegova.

"Ti — kristjana!" je hropeč zanj Krut.

"Da!", je odgovorila mladenka tih, tresač se po vsem životu kot Šiba na vodi.

Mlad nadknez jo je gledal nekaj časa srdito, divje, srepo, kakor bi jo hotel kar z očimi prebojni. Pa kmalu ga je bes minil. Oni grozeči, slepeči, paleči blisk je izginil iz njegovih oči: preminal je, usagnil ali pa odletel kam v daljnje daljave, kakor bi se bil v trenutku skesa, da je prestrašil in ospal tako lepo, nedolžno zemlje, rahlo dušico Slavčinico.

In tisto, rahlo, milo — kakor zasumlja po zraku krotka zapadna sapieka, ko premine nevihta, ko neha gemit in se bliskati ter preneha dež — je vprašal nadknez:

"Kaj ne, Slavica, ti se samo šališ? Hotela si mi le malo ponagajati?"

"Ne. Govorila sem resno resnico", je sedaj že bolj ojunačena odgovorila mladenka.

Zopet se je zabilskal v njegovih očeh plamen svetlogoreč, pogubo preteč. Pa nadknez se je takisto hitro kot prej zopet premagal in je govoril krotko:

"To ne more biti res. Da bi se bila Pluzonova hčerka Slavica tako naglo izprevrnila, to ni mogoče, nikdar, nikdar! Slavica je bila vendar z drugimi božičkimi staroverskimi božjepotniki-zarotniki prišla na Rujano počastit vsesvetstva Svetovita. Slavica je bila vendar najtesnejša in najzvestejša prijateljica knežnje Viljene, ki je bila moja zaročnica, nevesta. Slavica je bila sotarnotina pri vstaji proti Gotšalku in krščansko-nemški njegovemu vladu ter se je zadnji čas odkrito kazala gorečo pristašju staroslovenskih bogov in starodavnih slovenskih šeg ter običajev. Ne, ne, Slavica, to ne more biti res, kar pravi. Dovoluješ si se z menoj malo pošaliti. Kakor bi mogla ti meni staviti resno tak pogoj: da moram tudi jaz postati kristjan, če hočem dobiti tebe! Krut naj bi se pokristjanil, Krut, Grinov sin, doma s Svetovitovega otoka, s svete Rujane, Krut, ki so ga Bodrič prav zato izvolili za svojega nadkneza, ker je zvest pristaš in goreč častilev slovenskih bogov in dosmrtni sovražnik Nemecv ter vseh drugih tujevcov, ki silijo v slovensko ozemlje! Slavica, ti se šališ, ti mi nagajaš; toda prehuda je, predaleč sega ta tvoja nagajost. Nehaj!"

"Veruj mi, gospodar, jaz se ne salim. Povem ti še enkrat po resnici in pravici: Jaz sem zopet veren, odkrita kristjana, kakor sem bila v rani mladosti. Zopet je moja vera živa in sveta kot solnce na nebu in bode z božjo pomokojo tudi trdna in starovitna do smrti. In če hočeš, da budem tvoja, se moraš tudi ti dati krsteti. In daj se, prosim te lepo. Odprsi sreč in dušo resnic. Resnica te bode osrečila. Če pa nočec krsta, dobro: pa si izberi drugo za svojo družino, saj imam mladenek na izberi."

"Dragica, ne govorji tega; jaz ne maram nobene druge. Ti samo si moja in moraš biti moja. Možeš! Slavica, zakaj mi pa danes tako nagajaš? Saj vendar veš, kako se imel, kako te imam čim deljebolj rad. Tvoja podoba mi

vedno in vedno plava pred očimi. Lepa, ljuba si mi, kot zorna Lada (boginja poletja), prelestna kot dražestna Vesna, božica pomladna. Vedno mi je pred očimi tvoje telo, vitko in tenko kot visoko-vzpelna jela na planini. Tvoje oči mi še v tako veliki razdalji svetijo v dušo kot jasne nebeske zvezdice v temno noč, kot zlati solnčni trakovi v jutranji sonček, kot žareči bliski v vrhnici, pooblačeni in zatemnjeni poletenški popoljan. In vedno in vedno mi doni na ulo twoj mili, srebrnovočnoki glas, ki ima tako omanno, čarno moč, da bi ga človek poslušal dan in noč. Pa kaj ti budem dalje pravil: Slavica, ti si me vsega očima, ti si meni vse, vse na svetu. Kaj vidim brez tebe pred seboj? Šume, globoka brezna, močirne livade, ki zadajajo strah in trepeljsko potnika, že ko jih zagleda ed daleč. Bod, ostani torej pri meni kot zvesta in stalna družica, kot dobra vila-planinka, ki sama srečna še drugo osrečuje. A nikar ne budi ludomušna in zlostavača vila-povodkinja, ki se kopije vodi, zravnava pa pridno sadec v njej semena strupenih zelišč, da zastrupi vodo in vse one, ki piijo po vodo, v jasni mesecini pa prirede iz vode in skace ter se igra po obali, in ko zapazi človeka na drugi obali, zraste tako visoko, da skloniviš se čez reko sega do njega, do druge obali, in ga brižejo spoznavata tva svet..."

"In gledajoč in razmišljajoč si boljibolj pozabljala name, kajne?"

"Nikakor. Vzljubila sem te srečo, ljubezni, z ljubljenočjo čistešo, plemenitešo, lepo. Poslušaj! Boljibolj jasno in razločno sem spoznavala svet in pomenu, vloga tvojega življenja, kako je lepa, veličastna, vizišena! Ti si postavljen za kneza lepi dečeli, velikemu narodu. Kot knez imam dolžnost in naloga voditi narod po pravih potih k blagostanju in sreči, k sreči časni, pa tudi večni. In samo če si ga znal voditi in privesti k tej obojni sreči, si bodeš ob surtni uri megel reči, da je, da izbruhne dravljanska vojska. Kralj Konstantin ne odneha obojni sreči pa bodeš narod vodil in zahteva, naj se vstavi takoj razrože. Poročata nadalje iz Londona, da dela angleški poslanik v Atenah na to, da se bo spor povrnil, a Venizelos bo moral najlunu in Kaniji.

"In gledajoč in razmišljajoč si boljibolj pozabljala name, kajne?"

"Nikakor. Vzljubila sem te srečo, ljubezni, z ljubljenočjo čistešo, plemenitešo, lepo. Poslušaj! Boljibolj jasno in razločno sem spoznavala svet in pomenu, vloga tvojega življenja, kako je lepa, veličastna, vizišena! Ti si postavljen za kneza lepi dečeli, velikemu narodu. Kot knez imam dolžnost in naloga voditi narod po pravih potih k blagostanju in sreči, k sreči časni, pa tudi večni. In samo če si ga znal voditi in privesti k tej obojni sreči, si bodeš ob surtni uri megel reči, da je, da izbruhne dravljanska vojska. Kralj Konstantin ne odneha obojni sreči pa bodeš narod vodil in zahteva, naj se vstavi takoj razrože. Poročata nadalje iz Londona, da dela angleški poslanik v Atenah na to, da se bo spor povrnil, a Venizelos bo moral najlunu in Kaniji.

"In gledajoč in razmišljajoč si boljibolj pozabljala name, kajne?"

"Nikakor. Vzljubila sem te srečo, ljubezni, z ljubljenočjo čistešo, plemenitešo, lepo. Poslušaj! Boljibolj jasno in razločno sem spoznavala svet in pomenu, vloga tvojega življenja, kako je lepa, veličastna, vizišena! Ti si postavljen za kneza lepi dečeli, velikemu narodu. Kot knez imam dolžnost in naloga voditi narod po pravih potih k blagostanju in sreči, k sreči časni, pa tudi večni. In samo če si ga znal voditi in privesti k tej obojni sreči, si bodeš ob surtni uri megel reči, da je, da izbruhne dravljanska vojska. Kralj Konstantin ne odneha obojni sreči pa bodeš narod vodil in zahteva, naj se vstavi takoj razrože. Poročata nadalje iz Londona, da dela angleški poslanik v Atenah na to, da se bo spor povrnil, a Venizelos bo moral najlunu in Kaniji.

"In gledajoč in razmišljajoč si boljibolj pozabljala name, kajne?"

"Nikakor. Vzljubila sem te srečo, ljubezni, z ljubljenočjo čistešo, plemenitešo, lepo. Poslušaj! Boljibolj jasno in razločno sem spoznavala svet in pomenu, vloga tvojega življenja, kako je lepa, veličastna, vizišena! Ti si postavljen za kneza lepi dečeli, velikemu narodu. Kot knez imam dolžnost in naloga voditi narod po pravih potih k blagostanju in sreči, k sreči časni, pa tudi večni. In samo če si ga znal voditi in privesti k tej obojni sreči, si bodeš ob surtni uri megel reči, da je, da izbruhne dravljanska vojska. Kralj Konstantin ne odneha obojni sreči pa bodeš narod vodil in zahteva, naj se vstavi takoj razrože. Poročata nadalje iz Londona, da dela angleški poslanik v Atenah na to, da se bo spor povrnil, a Venizelos bo moral najlunu in Kaniji.

"In gledajoč in razmišljajoč si boljibolj pozabljala name, kajne?"

"Nikakor. Vzljubila sem te srečo, ljubezni, z ljubljenočjo čistešo, plemenitešo, lepo. Poslušaj! Boljibolj jasno in razločno sem spoznavala svet in pomenu, vloga tvojega življenja, kako je lepa, veličastna, vizišena! Ti si postavljen za kneza lepi dečeli, velikemu narodu. Kot knez imam dolžnost in naloga voditi narod po pravih potih k blagostanju in sreči, k sreči časni, pa tudi večni. In samo če si ga znal voditi in privesti k tej obojni sreči, si bodeš ob surtni uri megel reči, da je, da izbruhne dravljanska vojska. Kralj Konstantin ne odneha obojni sreči pa bodeš narod vodil in zahteva, naj se vstavi takoj razrože. Poročata nadalje iz Londona, da dela angleški poslanik v Atenah na to, da se bo spor povrnil, a Venizelos bo moral najlunu in Kaniji.

"In gledajoč in razmišljajoč si boljibolj pozabljala name, kajne?"

"Nikakor. Vzljubila sem te srečo, ljubezni, z ljubljenočjo čistešo, plemenitešo, lepo. Poslušaj! Boljibolj jasno in razločno sem spoznavala svet in pomenu, vloga tvojega življenja, kako je lepa, veličastna, vizišena! Ti si postavljen za kneza lepi dečeli, velikemu narodu. Kot knez imam dolžnost in naloga voditi narod po pravih potih k blagostanju in sreči, k sreči časni, pa tudi večni. In samo če si ga znal voditi in privesti k tej obojni sreči, si bodeš ob surtni uri megel reči, da je, da izbruhne dravljanska vojska. Kralj Konstantin ne odneha obojni sreči pa bodeš narod vodil in zahteva, naj se vstavi takoj razrože. Poročata nadalje iz Londona, da dela angleški poslanik v Atenah na to, da se bo spor povrnil, a Venizelos bo moral najlunu in Kaniji.

"In gledajoč in razmišljajoč si boljibolj pozabljala name, kajne?"

"Nikakor. Vzljubila sem te srečo, ljubezni, z ljubljenočjo čistešo, plemenitešo, lepo. Poslušaj! Boljibolj jasno in razločno sem spoznavala svet in pomenu, vloga tvojega življenja, kako je lepa, veličastna, vizišena! Ti si postavljen za kneza lepi dečeli, velikemu narodu. Kot knez imam dolžnost in naloga voditi narod po pravih potih k blagostanju in sreči, k sreči časni, pa tudi večni. In samo če si ga znal vod

